

Atsóknirnar móti AT

Skattaintöka P. M. Dams.

Maður (Evald Kjölbro?) hevir í Norðlýsinum vitleysa illgittunnargrein móti A. T. og P. M. Dam.

Drápsmenn.

Tjóðveldisflokkurin hevur lagt fram á ting beinleiðis at drepa A. T. Um nóg nógvir ríkir menn eru á Tvöroyri til at leggja nóg miklan pening á borðið til stovnan av einum handils-virki, heldur flokkurin vón kann vera fyrri 1 millión av marshallpeninginum til hetta felag.

So nógv er farið undir heilt og aldri komið uppáftur, tí eingi av »hvissunum« gingu út. Og »hvissini« um at fáa pening á Tvöroyri og av marshallhjálpinum, fáa virkishús, skip og onnur arbeiðsamboð, aftaná öll skip A. T.s eru seld av firðinum, eru 100 % vís í at svölta Tvöroyrarmenn.

Erlendur Patursson.

ið er vorðin skattaborgari á Tvöroyri, ella hansara partamaður Hjörleif Enni, helst báðir í felag, hava sligið »rekordin« við persónligum ósannindum móti og um P. M. Dam. Eitt nú hatta, at Dam skal skattast av 50.000 kr. Vit hava spurt gjaldstovna um Dams skattaintöku. Svarið er kr. 18.608.

Tað er nú ikki so galið, at hann Erlendur avdukar seg.

Spillutunga (Kristjans lögmanns?) í Føroyatíðindi

sigur, at driftsráðið í A. T. hevur tikið seinasta stjóran av ráðnum. Hvussu satt hetta er, prógvar, at tað kann lesast í gerðabók A. T.s, at stjórin sigur, tá ið hann fer frá, at »hann hevur arbeiðt væl saman við driftsráðnum«.

A. T. ein góður maður.

Í Føroyatíðindi stóð einaferð, at P. M. Dam hevði verið A. T. ein góður maður.

Hetta er so satt sum sagt.

Tá ið AS J. Mortensen Eltf. fór, lá Tvöroyri í knasi, tí hetta virkið hevði iðgjøgnum mannaminni týtt alt á plássinum.

P. M. Dam varð við R. Niclasen sála og fleiri av arbeiðarunum valdur at standa á odda fyrri at royna at fáa eitt virki í staðin fyrri tað fallna.

Tað eydnaðist við at kalla ongum peningi at reisa A. T. Trolari varð keyptur. Handil varð upplatin. Skuldin var 300.000 kr. Eingin virkispeningur.

Frá hesi veikur roynd hevur A. T. arbeiðt seg fram til næststórsta handils-virki í Føroyum.

So kom virkið at standa fyrri svárum skákum.

Tað fyrsta kom frá núverandi lögmanni, tá ið hann sýtti tí at lata trolarnar fara á saltfiskiskap, men noyddi teir at sigla til feskfisk, ið gav felaginum grímar undirskotsúrur. Men samstundis varð loyvið givið til t. d. Garðatrolarin »Beini«-vörð.

Tað næsta fekk felagið, tá ið menn um jöltíðir ikki vildu byrja saltfiskiskap, tí tað skuldi vera so langt útíðið.

Triðja og mong tí á baki komu við Koreakrígnum, verkfallinum, gula saltinum, lítum fiskiskapi, ringum fiski ella ov strangari vraking, ið góvu í hundradúsundum í tapi.

At endanum steðgaði í peningatranga. Stjórin segði seg frá. Kreditorarnir lupu á. Alt sýntist at leggja vónleyst í knasi.

Men Dam og driftsráðið góvu ikki upp.

Tingið varð roynt. Har vóru allir kassar tómir. Landstýrið gav garanti, men legði við, at hann dugdi einki, tí tað var ómöguligt at fáa lán. Tað hevði roynt allastaðni — einki fingið.

Men at enda eydnaðist Dam at gera miraklið at fáa lánlyfti í Danmark uppá 500.000 kr.

Tað eydnaðist eini at fáa eina orðning við kreditorarnar.

Alt skuldi verið í lagi langt fyrri jól.

Men so stóð knappliga á landstýrinum. Tað aftraði seg við at uppfylla lyfti sitt sum um tað hevði givið tað bara uppá kvamsvís, tí tað sum sagt hevði roknað við, at Dam einki lán fór at kunna »stampe op af jorden«.

Málið fór so til tingið.

Við fyrstu atllögu varð svarið tað sama sum eitt nei. Men hidið varð aftur á undir miklum bakið — at fáa ein stjóra upp at samráðast og standa skúlarætt fyrri tingsins kommunalu nevnd, o. s. fr.

Aftur eitt nei, t. v. s. málið varð treytað av, at eingin streika varð. Sum um Dam, stjórin og teir og tær, ið baksaðust við at fáa A. T. aftur á fótur kundu gera nakað við streikuna. Men her var vist talan um at kroysta Dam til vildar móti fiskimannakrøvum, ið sjálvandi miseydnaðist.

So varð streikan avblást. Alt skuldi nú verið í lagi.

Men gakk!

Teir góðu harrar »pönsede« út, at tað skuldi verða javnaðarmenn sjálvir sum skuldu drepa A. T. Teir settu so-

vorðnar treytir upp, at teir hildu, at javnaðarmenn ikki fóru at seta málið fram um at svara uppá persónliga forfylging.

Men teir vórðu snýttir. Javnaðarmenn orkaðu so sanniliga at seta hetta stórmál framum persónlig álöp, veri

tey sofrek og ljót sum vera vildi.

Og A. T. varð bjargað.

Nú er hjá arbeiðarunum at standa sterkir um tað!

Vit ynskja teimum og fyrst og fremst P. M. Dam tillukku við sigrinum.

TRYGGINGARSAMBANDIÐ

FØROYAR

Føroya Kriggstrygging .. telf. 372

Føroya Sjóvátrygging ... telf. 372

Føroya Brunatrygging .. telf. 372

Føroya Vanlukkutrygging telf. 221

Vit tryggja:

Bátar - skip - vøru - hús - innbúgv - ferðagóðs bilar o. a.

Føroyingar eiga at tryggja í landsins egnu trygging -

P.F. FØROYA BANKI

(Stovnaður 1906)

Høvuðsskrivstova:

TORSHAVN

Tlf. 6, 50, 365

Suðuroyar deild:

TRONGISVAGI

Tlf. 32

Renta av innskoti við uppsøgn uppá 3 mánaðar 4 % p. a.

Renta av bankabók 3 1/2 % p. a.

Bankin er opin 11—15

— Leygardag 11—14

Minnist til Barnahjálpinu

(framhald 9)

JAKOB JÓNSSON

frá Hrauni:

ALDUR

Valur (lær): Jaja, Ásmundur, mær tað sama, um eg egni liðugt. Vit kunna tala saman aftaná. (Við Erlu): Vit siggjast aftur seinni.

Erla: Ja, men hvat skal eg siga við pápa? Hann vildi hitta teg á skrivstovuni beinan vegin.

Ásmundur: Ja, tað er trúligari, hin gamli man sita við valdinum enn, av navni í hvussu er, men hvat hevur Valur stakkalut gjørt, síðan hann verður heimtaður á skrivstovuna? Men heilsa nú pápa tínum lítla mín, fyrri gamlan kennskap, at hvat um allar skrivstovur fer, so lati eg hvörki gera mínar menn til sýslumenn ella seta í skansan, fyrr enn báturin er flotaður, og væl so at tað verður fyrr enn útróðurin er liðugur.

Grímur (kemur inn, heilsar leysliga upp á Erlu og fer at arbeiða).

Ásmundur: Ja-ja, nú kom tú kortini. Gerið tykkum nú lidnar við hetta sum eftir er, og keiki nú einaferð á tollarnar og sláið blávrø. — Og tú Erla mín, eg skal fyrigeve tykkum hasa lygusöguna um sýslumannsembætið, um so er at tú leut meg ikki siggja teg aftur fyrr enn vit eru lidnir. (Siðkar brýr ímóti henni). Men tað er annað sum eg fyrigevi tær ikki.

(Tey fara út).

Valur: Eg skal siga tær, Grímur, tað er ein tilik-ur spemningur í mær at eg fái ikki gjørt meira við egningina.

Grímur: Hvat er nú?

Valur: Nei, tað er satt, tú veist einki um tað. Eg eri settur til sýslumann her. Telegrammið frá

stjórnini kom íáðni, men pápi tín vil ikki trúgva tí.

Grímur: Sum hann lystir. Men her er skjótt at-borið, tað kann vera tað sama. Eyðvitað trúgvi eg tær, tí at eg haldi at so groft torir tú ikki at ljúgva fyrri mær. Eg ynski tær alt tað besta. (Teir takast í hendur).

Valur: Takk skal tú hava. Eg vóni bara at hetta gongur mær ikki til hövdið, men hvat tí við-víkir, (brettir sær) her er nokk at gera fyrri íðið yvirvald.

Grímur: Tað ivist eg einki í. Men eitt kann eg siga tær, Valur, pápi gamli tolir einki yvirvald her á bryggjuni utan seg sjálvan. — Ikki um tað so var sjálvan hin almáttuga — og tá hvaðna minni nakran lækari mann ... so tað man trúliga vera rættast at fáa hesa egningina frá hodu meðan væl er, um tú hevur játtað honum tað.

Valur: Ja, mená eg má nú kortini siga tær frá einum, sum-eg eri komin í rasshaft av. Eyðvitað hevði eg ikki haft vavt meg inn í tað, um eg hevði grunað, at eg fór at verða sýslumaður her, og tað so beinan vegin ... so heilt fyrriuttan fyrvirni.

Grímur: Hvat er nú á vási? Einki haldi eg at tú hevur gjørt nakað, sum kann koma tær í vanlukku.

Valur: Tað er sum ein tekur tað, Grímsi. Eg hevði ikki tikið tað hátíðarliga undir øðrum umstøðum. Men tú skilir, at tað verður kraft meira av mær nú.

Grímur: Ja, er tað soleiðis. Yvirvaldið má kenna til ábyrgd, tað er alt sum tað eigur at vera. Men eg fati ikki pettið, hvat áfatt kann vera. Tú hevur livað her fólkaliga og hampuliga fyrri tað mesta, síðan tú kom sunnan eftir, og hvat søgur ið hava gingið um teg har, koma ikki longur málinum við.

Valur: Nei, tað ganga ongar søgur um hetta, sum